ZIRC ÉS VIDÉKE

PRO URBE-DÍJAS KÖZÉLETI LAP – KELLEMES ÜNNEPEKET KÍVÁNUNK!

Új folyam 5. évf. 21. szám | Ára: 400 Ft | DECEMBERI ÖSSZEVONT SZÁM | 2022. december 16.

Társadalmunk csendes hőseit ünnepelték

Zirc városa adott otthont a Magyar Vöröskereszt Véradók Napja alkalmából szervezett megyei ünnepségének.

A „csendes hősöket” a Városházán ünnepelték, a vendégeket a szervezők részéről *Simonffy Andrea* köszöntötte és vezette az ünnepi műsort. *Ottó Péter* polgármester ünnepi beszédében nagy megtiszteltetésnek nevezte, hogy az idei évben Zirc városa adhat otthont a Magyar Vöröskereszt Veszprém Megyei Szervezete Véradók-napi rendezvényének.

Elmondta, hogy a véradás mai fogalomköre nem olyan régi keletű, de maga a tevékenység egyidős az emberiséggel, már nagyon korán felismerték a jelentőségét, és a vér mindig is misztikus erővel hatott. A vér feláldozásához a magyar történelemből merített példákat: a hét vezér által kötött első alapszerződésünket is vérrel pecsételték meg, megannyi győztes és vesztes csatában adták vérüket az ott harcolók, 1741-ben, a pozsonyi országgyűlésben a magyar nemesek Mária Teréziának is az életüket és vérüket ajánlották fel, azzal álltak mellé.

A vér, mint az emberi szervezetnek vérkeringés útján egy folyamatosan mozgó, szállító közege 1628-ban William Harvey angol tudós által nyerte el orvos szakmai szempontból jelentőségét, felfedezései összefüggésben voltak az évtizedekkel későbbi vérátömlesztési kísérletekkel. Korábban, leghétköznapibb megoldásként még az is előfordult, hogy megitatták a beteggel a vért, és ettől várták a gyógyulás lehetőségét. Évszázadoknak kellett eltelni ahhoz, hogy olyan vérátömlesztésről, transzfúzióról beszélhessünk, amely mind a donor, mind pedig a vért befogadó szervezet számára biztosította a továbbélés lehetőségét. Ezt is, mint történelmi hőseink vérrel kötött szerződéseit, egyfajta szövetségnek nevezte az önzetlen véradók és ismeretlen embertársaik között. „Önök a vérüket adják azért, hogy ők az életüket kapják.”

Ottó Péter polgármester és dr. Kovács Zoltán, térségünk országgyűlési képviselője is megszorította azt a kezet, amely sok emberi élet megmentésére sietett közel fél évszázad során: CZIRÁKI ISTVÁN VÉRADÓ

Városunk vezetője köszönetét fejezte ki minden véradónak, az elismerésben részesülő sokszoros véradóknak pedig gratulált, hogy oly gyakran segítenek másokon. *(Folytatás a 4. oldalon)*

Jövőre is tudnak tartalékolni a nagy mennyiségű adományból

Tizenhét millió forint értékű Henkel-adományt fogadott a Zirci Járás Szociális Szolgáltató Központ. A tisztító és tisztálkodási szerekkel foglalkozó cég a „Segítő Kezek Zirc” Alapítványon keresztül támogat ezáltal intézményeket, szervezeteket, magánszemélyeket.

Nagyné Fáró Katalin az „öblítő-erődítményben” – soha nem látott értékű adomány érkezett a házba

A szociális intézmény történetében eddig ez a legnagyobb értékű adomány, amit kapott – tudtuk meg *Nagyné Fáró Katalin* intézményvezetőtől, aki azt is elmondta, hogy a Henkel Magyarország Kft-nél dolgozó zirci lakosnak köszönhetően jutottak hozzá a támogatáshoz, ő pályázott a cégen belül erre a célra az intézménnyel történő előzetes egyeztetést követően.

Ekkora mennyiségű adomány fogadására természetesen fel is kellett készülni, és többen a segítségükre siettek: a Festékház üzlet biztosította a targoncát, *Ambrus Árpád* vállalkozó a raklapemelő kocsit, a zirci tűzoltók pedig a pakolás terhét vették a vállukra, persze csak fizikai értelemben, hiszen tudjuk róluk, hogy számukra soha nem teher másoknak segíteni.

A cikk folytatása és jótékonysági akciókról szóló összeállításunk: 5. oldal

A finn nagykövet volt városunk vendége

Pertti Anttinen*, Finnország magyarországi nagykövete látogatott Zircre feleségével, *Katriina Apajalahti* asszonnyal november 25-én. *(3. oldal)

A falak mesélnek...

Bemutatták a Zirc története könyvsorozat harmadik kötetét, amely a Reguly Antal Múzeum és Népi Kézműves Alkotóháznak helyet adó Dubniczay-ház történetét dolgozza fel. *(8. oldal)*

Értesítjük a lakosságot, hogy az alábbi helyszínen és időpontban

TÜDŐSZŰRŐ

vizsgálatot tartunk.

Zirci Erzsébet Kórház-Rendelőintézet

Zirc, József Attila u. 17-19.

2023. JANUÁR 9. - 12.

8.30 – 12.00, 12.45 – 17.45

2023. JANUÁR 13.

8.30 – 12.00, 12.45 – 17.30

2023. JANUÁR 16. - 18.

8.30 – 12.00, 12.45 – 17.45

Kérjük, hozza magával TAJ-kártyáját, személyi igazolványát, lakcímkártyáját!

A vizsgálat lehetőséget ad a TBC mellett egyéb mellkasi betegségek időben történő felismerésére.

Javasolt minden 40 év feletti lakos számára. Panasz nélkül is lehet beteg!

TÁJÉKOZTATÓ A SZELEKTÍV ÜVEGHULLADÉK GYŰJTÉSRŐL

Zirc Városi Önkormányzat felhívja Zirc lakosságának figyelmét, hogy A SZELEKTÍV ÜVEGHULLADÉK GYŰJTŐKONTÉNEREK AZ ALÁBBI HELYEKEN TALÁLHATÓAK:

– Zirci Közös Önkormányzati Hivatal belső, murvás parkolójának a bejáratánál *(8420 Zirc, Március 15. tér 1.)*
Elérhető munkaidőben hétfőtől csütörtökig 7:30-16:00, pénteken 7:30-13:30 között.

– „Zirci Városüzemeltetés" Közhasznú Nonprofit Kft. telephelyén *(8420 Zirc, Alkotmány utca 5/C)*
Elérhető munkaidőben hétfőtől csütörtökig 7:00-15:30, pénteken 7:00-13:30 között.

GYŰJTHETŐ ÜVEGFAJTÁK:
színtelen és színes üvegpalack, bébiételes, befőttes és lekváros üveg.

KÉRJÜK, HOGY AZ ÜVEG FEDŐ ÉS KUPAK NÉLKÜL, KIÖBLÍTVE KERÜLJÖN A GYŰJTŐEDÉNYBE!

NEM GYŰJTHETŐ ÜVEGFAJTÁK:
ablaküveg, jénai edény, tükör, TV képcső, szélvédő, kerámia, kristály, üvegedény és pohár, villanykörte, szemüveg, katedrálüveg.

A Zirc Városi Önkormányzat és a „VHK" Veszprémi Hulladékgazdálkodási Közszolgáltató Nonprofit Kft. köszöni mindenkinek, hogy a gyűjtőkonténereket a tájékoztatónak és a tárolóedényen lévő feliratoknak megfelelően használja és a gyűjtőedény környékén sem helyez el szemetet!

Zirc Városi Önkormányzat

További információ elérhető
a „VHK" Veszprémi Hulladékgazdálkodási Közszolgáltató Nonprofit Kft. ügyfélszolgálatán:
8200 Veszprém, Haszkovó út 11/A | +36 (88) 949-849 | ugyfelszolgalat@vkszrt.hu

MINDENKI KARÁCSONYA

Szeretet - Öröm - Várakozás

2022. december 17. (szombat)

Zirci Ciszterci Apátság: Közösségi terem - Gobelin terem - Díszudvar

14:00 *Kézműves foglalkozás gyerekeknek*
Mézeskalács díszítéssel, népi kézműves és 3D technológiájú karácsonyfadísz készítéssel, meleg teával, kalácccsal, zsíroskenyérrel várjuk a gyerekeket

15:30 *„Szállj közénk szép titok, gyermekarcú Isten"*
Karácsonyi előadás
a Szent Mihály Szekere Vándorszínház közreműködésével

16:30 *Karácsonyi versek, énekek*
Hittanos gyerekek előadásában

17:00 *Dávid Roland előadóművész Karácsonyi koncertje*

17:30 *IV. Adventi Gyertyagyújtás*
Ünnepi gondolatait elmondja és a negyedik gyertyát meggyújtja: Bérczi L. Bernát O.Cist., zirci apát

18:00 *Szentmise a Bazilikában*

Kísérőprogram: Állatsimogató, Közös karácsonyfa díszítés

Vendéglátás: Forralt bor, meleg tea, sütemény, szaloncukor

Az esemény szervezői, segítői: Békefi Antal Városi Könyvtár, Művelődési Ház és Stúdió KB; Diabétesz Klub Zirc; Mozgáskorlátozottak Zirci Csoportja; Zirci Árpád-házi Szent Erzsébet Katolikus Karitász; Zirci Ciszterci Apátság Látogatóközpont; Zirci Országzászló Alapítvány; Zirci Plébániai Közösség önkéntesei; Zirc Városi Nyugdíjas Klub

A programokon a részvétel ingyenes,
szeretettel várunk minden érdeklődőt!

A programváltozás jogát fenntartjuk! A rendezvényen TV felvétel és fotók készülnek, melyeket a szervezők felhasználnak!

Az adott VÉR ÉLETET ment

VII. DISZNÓTOROS VÉRADÁS

December 23. (péntek), 13.00–17.00
Városi Könyvtár (Zirc, József Attila utca 1.)

Véradóinkat idén is disznótoros menüvel várjuk!

Magyar Vöröskereszt Zirci Területi Szervezete

„Zirc Város Kultúrájáért" kitüntetésre lehet javaslatokat tenni 2023. január 10-ig.

A felhívás és a formanyomtatvány letölthető a www.zirc.hu városi honlapról, illetve a Zirci Közös Önkormányzati Hivatal Ügyfélszolgálatán igényelhető.

Az előírt formában elkészített ajánlásokat Zirc Városi Önkormányzat Képviselő-testület Emberi Kapcsolatok Bizottságához címezve, a Zirci Közös Önkormányzati Hivatal Önkormányzati Osztályára kell eljutatni.

Még egy támogató

Előző lapszámunkban adtunk hírt a dr. Luksz Sándor emlékpad létesítéséről. A kezdeményező alapítvány tájékoztatása szerint bővült a támogatói lista, magánszemélyként *Müllerné Wenczel Rita* is hozzájárult az alkotás létrejöttéhez.

A finn nagykövet is megtekintette a Regulyversumot

(Folytatás az 1. oldalról)

A nemrégiben kinevezett nagykövet rövid, nem hivatalos látogatása a „Regulyversum – mindent Regulyról” című állandó kiállítás idei utolsó tárlatvezetéseihez kapcsolódott.

A vendégeket a Reguly Antal Múzeum és Népi Kézműves Alkotóház előtt fogadta *Ottó Péter* polgármester, *dr. Vida Beáta*, a fogadó intézmény igazgatója, a Bakonyi Finnbarátok Köre Egyesület részéről *Wenczel Zsuzsanna* elnök, *Müllerné Wenczel Rita* és *Németh István* egyesületi tagok, a tolmács szerepében *Hegyi Mariann*, a Zirci Reguly Antal Német Nemzetiségi Nyelvoktató Általános Iskola pedagógusa és *dr. Ruttkay-Miklián Eszter*, aki a kiállítás kurátoraként tárlatvezetést is tartott.

A finn kapcsolat erősödéséről is szól ez az ősz, hiszen a közelmúltban testvérvárosunkból, Nivalából is érkezett egy küldöttség Zircre a XV. Magyar-Finn Testvérvárosi Konferencia apropójából, most pedig Finnország magyarországi nagykövete is megtisztelte jelenlétével városunkat. Távol hazájától a Reguly Antal útját interaktív módon bemutató kiállításnak köszönhetően egy kicsit hazaérkezett feleségével együtt, érdeklődve vette szemügyre Zirc híres szülöttének felfedezőútját és a rokoni vonásokat városunk delegációjának kíséretében.

Pertti Anttinen finn nagykövet (középen) feleségével (tőle kettővel balra) és városunk fogadó delegációjával a Reguly Múzeum előtt

Pertti Anttinen a delegáció minden tagjának megköszönte a kedves fogadtatást. Azt mondta, biztatni fogja a Budapesten élő finneket, hogy tekintsék meg a Regulyversum kiállítást. Örömét fejezte ki, hogy Zircen működik egy finnbaráti kör és hogy sok magyar-finn baráti társaság található hazánkban, kiemelte továbbá, hogy egyházi vonalon is van kapcsolat a két ország között. A jövő évben pedig, amikor a Bakony-Balaton régió központjaként Veszprém lesz Európa Kulturális Fővárosa, több programra lesz hivatalos, így hát reméli, hogy áthaladhat még Zircen.

– Ne csak áthaladjon, hanem szeretettel várjuk a zirci eseményeken! – invitálta meg Ottó Péter polgármester a nagykövetet, utalva arra, hogy városunk is a régió tagja, nálunk is lesznek programok az EKF projekthez kapcsolódóan. Hozzátette, augusztus elejére terveznek egy nagyrendezvényt, melyre a testvértelepüléseket is meghívják majd.

A Reguly Antal Múzeum és Népi Kézműves Alkotóházból az Apátsági Sörházba vezetett az út, ahol ebéddel látta vendégül városunk a finn nagykövetet és feleségét, majd megtekintették a Zirci Ciszterci Apátság nevezetességeit. KG

Német Nemzetiségi Gálát rendeztek Zircen

Nagy megtiszteltetés számunkra, hogy a Veszprém Megyei Német Önkormányzatok Közössége, a Megyei Német Önkormányzat és a Zirci Német Nemzetiségi Önkormányzat szervezésében november 5-én a Német Nemzetiségi Gála megrendezésének helyszínéül Zirc városát választották.

Sajnos az energiaválság nem könnyítette meg a szervezők mindennapjait. A fűtés költségének drasztikus emelkedése miatt a szakképző iskola tornaterme helyett korlátozott létszám részvétellel a Patkó Vendéglő adott helyet a rendezvénynek. A zirci bazilikában német nyelvű szentmisével kezdődött a program, melyet *dr. Kulcsár Dávid* plébános úr celebrált. A szentmisén a könyörgést és a szentbeszédet *Tóth Gergely* és *Katona Bálint* olvasta fel. A résztvevők a bazilika bejáratánál német nemzetiségi népviseleti ruhába öltözött diáklányoktól rozmaringágból készült kitűzőt kaptak, mely szimbolizálja az összetartozást, a hűséget, az emlékezést, az odaadást, illetve az ókorban a tömjént is rozmaringgal helyettesítették. A szentmisét követően került sor a himnuszokra, ünnepélyes megnyitóra, és a kitüntetések átadására. Első és egyben a legmagasabb kitüntetésnek számít az „Ehrenpreis”, melyet azon személyek kaphatnak, akik kiemelkedő munkát végeznek a magyarországi németségért, a német nemzetiség fennmaradásáért. A másik kitüntetés a „Maria-Schönwald Preis”, melyet azon személyek kaphatnak, akik kiemelkedő munkát végeznek, mint pedagógusok a németség fennmaradásáért. A zirciek számára nagy elismerés, hogy az idei évben *Hédl József* vehette át az Ehrenpreis-t. A méltatásában szerepelt, hogy 26 éven át volt a német önkormányzat képviselője és elnöke, ahol fáradhatatlanul és lelkiismeretesen végezte a munkáját annak érdekében, hogy a zirci svábok identitását megőrizze. Lelkes tevékenysége kiterjedt az óvoda és az iskola német nemzetiségére, szervezte a zirci és veszprémi kultúrcsoportok németországi fellépését, és közreműködött abban is, hogy a németek nálunk mutathatták be kultúrájukat. A traunsteini barátság kialakítása is a nevéhez fűződik, mely már 25 évre vezethető vissza. A másik Ehrenpreis-t *Baumgartner Etelka* vehette át Bakonyoszlopról, a Maria-Schönwald Preis-t pedig *Balázs Tünde* Veszprémből. A kitüntetések átadása után zenés felvonulással a Patkó Vendéglőben folytatódott a gála, ahol vacsora mellett hallgathattuk meg a környékben levő énekkarok műsorát. Felléptek többek között a bakonyoszlopi, nagyesztergári, bakonynánai kórusok, a Wasserfall-Harmonikatrió Bakonynánáról, a Navratyil-duó Zircről és *Tenk Mihály* harmonikazenéjét is meghallgathatták a vendégek.

A kitüntetésben részesülők csoportképe (Forrás: a szerző)

Hédl Evelin

Zircen ünnepelték a csendes hősöket

(Folytatás az 1. oldalról)

Dr. Farkas Valéria az Országos Vérellátó Szolgálat főorvosa a vérellátás alappilléreinek nevezte az önkéntes véradókat, akik nemcsak vért, hanem hitet is adnak a betegeknek és az egészségügyben dolgozóknak. „Erősítik azt a meggyőződésünket, hogy a mai világunkban is fenn tud maradni az önzetlenség, a segíteni tudás, a felebaráti szeretet”.

Hangsúlyozta, a gyógyításban a vérkészítmények ma is nélkülözhetetlenek. A transzfuziológia fejlődése mellett a többi szakma is nagy előrelépéseket tett. Bonyolultabb, kiterjedtebb műtéti eljárások vannak, amelyeknek jelentős a vérigényük. Megnőtt a transzplantációk száma, és a műtétes szakmák mellett a belgyógyászat, az onkológia, a hematológia és a gyermekgyógyászat is nagy felhasználó. A betegek biztonságos ellátásához országosan napi 1000-1500 egység vérre van szükség. Szintetikusan előállítani a vért a mai napig nem lehet, csak az emberi szervezet képes a termelésére, ezért is nagyon fontos társadalmi tevékenység a véradás, és szerencsére nagyon sokan felismerik a jelentőségét.

Köszönetét fejezte ki valamennyi véradónak, azoknak is, akik nem vettek részt az ünnepségen, de a véradók táborába tartoznak, és azokról sem feledkezett meg, akik nem rendszeres véradók, de meghallják a hívó szót, esetenkénti véradásaikkal is nagy-nagy segítséget nyújtanak. Végül elismerően szólt a véradásszervezők munkájáról is.

Libisch Éva, Veszprém megye egyik véradásszervező koordinátora emlékeztetett, 1988 óta ünnepeljük Magyarországon a Véradók Napját. A Magyar Vöröskereszt és az Országos Vérellátó Szolgálat hagyományosan ezen a napon ismeri el azokat a véradókat és a véradást támogató szervezeteket, akik, amelyek adott évben sokat tettek ezért a kiemelten fontos önkéntes tevékenységért.

Mint azt elmondta, a Magyar Vöröskereszt 1939 óta vesz részt a véradásszervezésben, éves szinten közel tizenháromezer véradóeseményt szerveznek és közel fél millió önkéntes nyújtja segítő kezét véradásra hazánkban, hogy tudják biztosítani a szükséges 420 ezer egységnyi vért. Veszprém megyében négy fő véradásszervező tevékenykedik a biztonságos betegellátás érdekében az Országos Vérellátó Szolgálat területi központjával együttműködve. Éves szinten tervezetten 16 800 véradóra van szükség a megyében, melyet megközelítőleg száz százalékban tudnak teljesíteni közel 800 véradóeseményen. Kiemelte azt is, hogy a munkájukat 165 önkéntes és számos munkahely, intézmény segíti, támogatja.

A véradókat, véradásszervezőket szívhez szóló műsorral ajándékozták meg a zirci óvodások

Az előtte szólókhoz csatlakozva a megyei koordinátor is köszönetét fejezte ki, hogy a véradók önzetlen cselekedetükkel, elhivatottságukkal hozzájárultak ehhez a társadalmilag kiemelten fontos tevékenységhez, hiszen a vér csak vérrel pótolható. „Csendes hősként élnek közöttünk, életet, reményt adnak beteg embertársaiknak” – méltatta az ünnepelteket.

A köszöntő gondolatokat követően a Zirci Benedek Elek Óvoda és Bölcsőde óvodásai léptek színpadra *Altmann-Brevics Terézia* és *Kiss Pálné* felkészítésében. Szavaltak, integettek, táncoltak, vonatoztak a csöppségek, méltán kísérte nagy taps előadásuk végén a kéz a kézben kivonuló gyermekcsoportot.

A vöröskereszt a megbecsülés jeléül kitüntetéseket nyújtott át a kerek számot elért véradóknak. Külön köszöntötték a zirci *Cziráki Istvánt*, Veszprém megye legtöbbszörös véradóját, aki az idei évben fejezte be véradói tevékenységét, nem kevesebb, mint 192 alkalommal nyújtotta segítő karját ismeretlen embertársainak. Az Országos Véradó Nap-i ünnepségen Veszprém megyéből négyen részesültek kitüntetésben: *Varga Edit* dudari szervező, *Kondor István* 110-szeres csetényi véradó, a Vezir-Hús Kft. és a Bakonykarszt Zrt. – őket ajándékcsomaggal köszöntötték az ünnepségen, és a térségből három olyan személy is elismerést vehetett át Zircen, akik az orosz-ukrán háború elől menekültek hazánkba és aktív véradók.

A műsort az idén 45 éves Zirci Városi Vegyeskórus dalcsokra zárta, majd *Csoma Zoltán*, a Magyar Vöröskereszt Veszprém Megyei Szervezetének elnöke mondott zárszót.

KG

KARÁCSONYI JÓTÜNDÉREK

Jövőre is tudnak tartalékolni a nagy mennyiségű adományból

(Folytatás az 1. oldalról)
A kamion tizenkilenc raklapra terítette el a jótékony célú árut, melynek pontos piaci értéke 17 147 940 forint. Az utcától a Segítő Kezek Háza épület mögötti térkövet teljesen ellepte a dobozhalmaz, mely tartalmaz mosószereket, tisztítószereket, kozmetikai termékeket. Az intézményvezető elmondta, ilyenkor karácsony előtt a jótékonysági akciók során a rászorulók részesülnek hasonló jellegű segítségben, ezért az adomány egy részét elteszik jövőre, és majd akkor fogják osztani magánszemélyeknek, családoknak, amikor arra nagyobb szükség lehet. Szociális intézmények, sürgősségi tevékenységet ellátó szervezetek is kapnak belőle helyben.
Bár az Ady Endre utcai ház most öblítőillatban fürdik, Nagyné Fáró Katalin nem felejti el megemlíteni azt sem, hogy a Béres Alapítványtól is megérkezett az immár menetrendszerű támogatás 650 ezer forint értékű csepp formájában. Beszélt arról is, hogy az Élelmiszerbank akció keretében júliustól elhozhatják az előző napi pékárut és a szavatossági idő hajrájába lépő egyéb élelmiszereket a közelben található szupermarketből, melyet napi szinten osztanak ki a rászorulóknak. *Vajcsné Polgár Krisztina*, *Kajtárné Kovács Éva*, *Schoffhauser Zoltán*, *Mohosiné Kovács Erika* munkatársaik működnek közre az intézmény által önként felvállalt munkában és az ellátott fogyatékkal élő fiatalok is szívesen kiveszik a részüket a pakolásból. KG

Mikuláskor érkezett a Jó Tündér

Száz családnak szerzett örömet a Magyar Vöröskereszt Zirci Területi Szervezete karácsony előtti jótékonysági akciója során. A csomagokat Mikulás napján osztották ki.
Magyar Lászlóné területi vezető örömét fejezte ki, hogy az idei évben is meg tudták tartani a csomagosztást. Támogatóik adakozó szelleme a válsághelyzet ellenére sem hagyott alább, aminek köszönhetően ezúttal is segíthettek a rászoruló zirci családoknak, egyedül élőknek.
Mindenekelőtt kiemeli az anonimitása miatt „Jó Tündér”-ként elhíresült adományozót, akinek a jótékonyságára már kilencedik éve számíthatnak a nehezebb körülmények között élők. Az „éj leple alatt” ezúttal nyolcvan szép csomagot és egy üzenetet hagyott maga után, melyben Istennek fejezi ki háláját azért, hogy lehetőséget kapott a másoknak történő segítségnyújtásra.
A dobozokban egyenként mintegy kilencezer forint értékű tartós élelmiszer, készétel, édesség lapult meg – tudtuk meg a területi vezetőtől, aki sorolta a további támogatásokat: *Kajtár Sándor* felsőperei egyéni vállalkozó, őstermelő savanyú káposztával bővítette a csomagok tartalmát, és a vöröskereszt részesült a Zirci Járás Szociális Szolgáltató Központ által fogadott nagy értékű Henkel-adományából is, amely egy másik zirci tündér nemes cselekedetét dicséri.

Tóth László önkéntes átadja a csomagot Horváth Mariann részére. Jobbról Magyar Lászlóné területi vezető

A vöröskereszt immár hagyományosan a város szociális intézményeivel, szervezeteivel összehangoltan szervezte meg jótékonysági akcióját. Önkénteseik segítségével december 6-án délelőtt tíz és délután három óra között adták át a csomagokat a Művelődési Ház előterében.
Magyar Lászlóné egy korábbi önkéntes munkájukról, a Penny Marketnél végzett élelmiszergyűjtési akcióról is beszámolt, melynek eredményeképpen húsz csomaggal ki tudták egészíteni a tündéri adományt, így összességében száz zirci család karácsonyát tették szebbé. *(kg)*

Segítség eredményes pályázattal

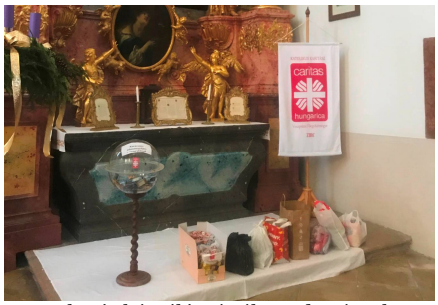
Idén pályázatot nyújtott be intézményünk, a Zirci Önkormányzati Szolgáltató Központ a Magyar Élelmiszerbank Egyesülethez, ami sikeres volt, így 2022. november 18-20 között a Zirci Tescoban élelmiszergyűjtésen vettünk részt. A három nap alatt 573 kg adományt kaptunk a vásárlóktól, amit december második felében fogunk szétosztani a rászoruló családjaink között. Idén is célunk, hogy a többi szervezettel egyeztetve olyan családoknak adjunk elsősorban, akik máshonnan nem kapnak. Így több családon tudunk közösen segíteni. Továbbá szintén a Magyar Élelmiszerbank Egyesületnek köszönhetően a karácsonyi gyermekműsorunkon tudunk ajándékot adni minden résztvevőnek.

A rászorulók számára összegyűjtött élelmiszerek

Koós Kata

Az adományozás ezer szála

A Zirci Római Katolikus Plébánia Árpád-házi Szent Erzsébet Katolikus Karitász csoport számára nagyon fontos, hogy állandó kapcsolatban legyen a nehéz helyzetben élő családokkal, egyedül élőkkel, támogatói révén segítse őket.
Novemberben nyolc családnak juttatott adományként tűzifát *Balázs István* és felesége, *Balázsné Benkő Erzsébet*. Már kilencedik éve segíti a karitászt a „Zirci Anonim Angyal”. Most ismét nagyon gazdag, tartalmas adományt juttatott el hozzánk 80 db szép egységcsomag formájában, amit egy kedves hangú üzenettel, karácsonyi jó kívánsággal együtt kapnak meg a rászorulók. A Vezir-Hús Kft. disznótoros csomagokkal járult hozzá az idei adományokhoz. *Hoffer Ervin* és felesége, *Hofferné Jeskó Friderika* jóvoltából a családok burgonyát vihetnek haza. A Henkel Magyarország Kft. tisztító-, tisztálkodási szereket tartalmazó csomagjai tovább bővítették az adományt.
December 3-án a Mókás Pulcsis Jótékonysági Futáson összegyűlt tartós élelmiszerekből, a templomban gyűjtött tartós élelmiszerekből, valamint a 237 900 forint pénzadományból vásárolt élelmiszerekből összeállított csomagokat december 17-én nyolcvan nehéz körülmények között élő családnak, egyedül élőnek osztják ki a karitász tagjai három közösségi munkát végző diák segítségével. Az év folyamán a karitásznak adományozott játékokból az osztás napján válogathatnak és vihetnek a gyermekek.

A templomi oltárnál is várták az adományokat

Az általános iskola hittanos diákjai és a III. Béla Gimnázium, Művészeti Szakgimnázium és Alapfokú Művészeti Iskola 9.a és 11.a osztályos diákjai „Angyalbatyu” csomagot készítenek nehéz helyzetben élő családok gyermekeinek, amit személyesen fognak átadni.
A karitász csoport tagjai karácsony hetében szaloncukor csomagot visznek a Szent Bernát Idősek Otthona lakóinak és a zirci kórházban maradt betegeknek. Itt nem az adomány mértéke, hanem az odagondolás jó érzése fontos.

Köszönet minden támogatónak és adományozónak!
Áldott, boldog, békés karácsonyi ünnepeket kíván Zirc minden lakójának a karitász csoport!

Ulrich Józsefné

A hit gyertyájának fénye

Lehetséges, hogy látunk, mégis vakok vagyunk? Lehet, hogy világosság vesz minket körül, de mégis botladozva járunk? – ezeket a kérdéseket tette fel a Baptista Gyülekezet képviseletében *Petrikné Sáfrány Judit* az első adventi gyertya, a hit gyertyájának meggyújtása alkalmából, és a kérdések megválaszolására a Bibliát hívta segítségül, amely úgy beszél rólunk, mint vakokról és sötétségben botladozó emberekről mindaddig, amíg Isten meg nem világosítja a szívünket. Majd Ézsaiás profétát idézte, aki szerint a sötétségben az ember nem látja, hogy hol van, honnan jött és hová tart, nem találja helyét a világban, nem talál viszonyítási pontokat jó és rossz között. „A sötétben nem látni a másik embert sem. Vagy beleütközünk néha, mint valami akadályba, vagy egyáltalán nem vesszük észre. Nem látjuk egymás szükségeit és értékeit. Mindenki egyforma, nem látszik a szépség." Ellenben a világosságban az ember felismeri, hogy Istentől jött és felé tart, meglátjuk a másik embert is, közösségünk van egymással, kiemelte, hogy a világosságban rejlik az ember egyedisége és megismételhetetlensége, felfedezhetjük a világ szépségeit is. Petrikné Sáfrány Judit személyes példán keresztül is érzékeltette ennek igazságát: hozzá 1991-ben, egy zirci rendezvényen érkezett a világosság néhány keresztény fiatal személyében. „Ők voltak, akik hordozták, akik nem rejtették véka alá, akik olyanok voltak, mint a hegyen épült város". Istentől megváltozott életük, szavaik, kedvességük, jócselekedeteik igazi útmutató fényességet jelentettek számára, meglátta a világ szépségeit és a saját helyzetét benne, körvonalazódtak a céljai, tudta immár, hogy honnan jött és merre tart. – Ha átjár minket Isten ragyogása, világítótornyokká válhatunk mások számára is. A világítótornyok a biztonság és az útbaigazítás szimbólumai. Vannak kivételes világítótorony-emberek, akik legyenek bármilyen mostohák a körülmények, szilárdan állnak, és fényükkel segítenek mindazoknak, akik eltévedtek – zárta gondolatait az ünnepség szónoka, majd hozzáfűzte, a világosság csakis a hit által érkezhet a szívünkbe és tovább kell adnunk azt a mellettünk lévőknek is.

A remény lángja égjen a szívünkben!

A remény gyertyáját *Vecsey Katalin* református lelkész gyújtotta meg. – Napjainkban oly sok minden leköti az erőnket, a figyelmünket, a gondolatainkat, oly sok minden lefoglalja a lelkünket. Az örömteli dolgok mellett sok bennünk a bizonytalanság, a kérdés, a kétség saját életünk vonatkozásában és a körülöttünk lévő világban zajló történések miatt – mondta ünnepi gondolatai közepette. Hozzátette, ezekben a folyamatokban bizony vannak olyan tényezők, amelyeket nem kértünk, nem vártunk, nem gondoltunk, és mégis megtörténnek. Így például nem tudjuk elvonatkoztatni magunkat a szomszédban zajló és szűnni nem akaró háborútól, és imádságos szívvel gondolunk a hatalmi összecsapások áldozataira, elszenvedőire. Mindennek a szele óhatatlanul is ott van a levegőben, a mindennapjainkban, a közéletben, a közbeszédben, a kialakult gazdasági helyzetben, a szerényebb ádventi fényekben. Hangsúlyozta, advent idején szükséges, hogy a saját életünket is megvizsgáljuk és áttekintsük, „ott jól mennek-e a dolgok": a stressz, a feszültség, a mindennapi fáradozás, amiben benne élünk, nem tett-e, nem tesz-e önzővé, fásulttá, szeretetlenné, türelmetlenné bennünket. Az ünnepvárásunkban vissza tudunk-e venni a harsányságból, a fogyasztásból, a felhalmozásból, megértve, hogy nem ez a legfontosabb, és a megszokottnál többet, jobban elcsendesedni, a felebarát felé odafordulni, imádságban Istenre figyelni, és így szívünkbe venni ma is érvényes ígéretét, amely áttör minden sötétségen, bizonytalanságon és reményvesztettségen. Vecsey Katalin ádvent nagy ajándékának nevezte, hogy megerősödhetünk Isten velünk létében, és hogyha nyitott szemmel és szívvel járunk-kelünk a világban, őrá és embertársainkra hangoltan, akkor léptennyomon meg is bizonyosodhatunk ebben. „Ő velünk van és velünk lesz, ehhez nem fér kétség. Hűsége, szeretete változatlan és változhatatlan. Nekünk, 2022-ben élő embereknek nagy szükségünk van arra, hogy Isten meglátogasson minket, világosságot gyújtson a szívünkben, de még nagyobb szükségünk van arra, hogy befogadjuk az érkezőt, és lelkünkben, életünkben marasztaljuk őt".

Igazi, őszinte mosolyt a smiley helyett!

„Örüljetek!" – Pál apostol felhívását tolmácsolta *Pápicsné Jakab Johanna Júlia* evangélikus lelkész a harmadik adventi gyertya meggyújtásakor. Nagyon fontosnak tartja ezt, hiszen mint mondta, olyan kevésszer örülünk igazán. Az örömünket beárnyékolja az, hogy a valódi emberi mosoly helyét átvették azok a kis smiley-k, emotikonok, amiket elküldünk mosollyal vagy anélkül, szélesebb vagy éppen kevésbé széles mosollyal. Hangsúlyozta, ez a digitális és apró jelzés nem tudja pótolni az igazi, gyermeteg, őszinte mosolyt az életünkben. „Az örömünk útjában állnak a földi élet kihívásai. Mikor már formálódna az arcunkon az igazi, őszinte, szinte gyermeteg íve a mosolynak, egyből eszünkbe jut a következő feladat, az el nem végzett teendők. A szépen rajzolódó mosolyunk íve ezek hatására egyből egészen más irányt vesz. Ezért olyan ritkán tudunk igazán, szívből örömre fakadni. A feladatok és terhek alatt roskadó emberi élet hajlamos arra, hogy lefelé tekintsen. De lefelé tekintve nem lehet örülni, nem látjuk meg az igazi örömünk forrását. Azt a fényességet, amire ádventben várunk, ami karácsony ünnepén felragyog számunkra. Ha nem láthatjuk az örömünk okát, akkor nem is érezzük át és nem is tudjuk megélni igazán, nem tud igazán az életünk részévé válni". A napkeleti bölcseket hozta fel példának, akik nagyon hosszú utat tettek meg, hogy meglássák a názáreti Betlehemben megszületett Megváltót. Fáradtak voltak, megviseltek, koszosak és porosak, de az élet forrásához megérkezvén mégis igazi, gyermeki öröm hatotta át őket. Hozzátette, ez az öröm szólna nekünk a túlterhelt életünkben, és egyfajta módon megállásra is késztet: „Örüljetek! Hiszen ha megállunk és átgondoljuk a helyzetünket, akkor tudunk igazán változtatni, egy másik nézőpontot keresni. A folyamatos lefelé tekintésből fel tudjuk emelni a tekintetünket arra a gyönyörűen ragyogó csillagra, ami jelzi számunkra, hogy a világ megváltója értünk jött el. A tőle kapott öröm nem egy kattintással átküldött mosolygós emotikon smiley, hanem egy jól átgondolt terv része, ami a megváltásunkért, a mi örök életünk lehetőségéért lett elküldve értünk".

Az adventi gyertyagyújtásokon színvonalas műsorral, előadással közreműködött *Navratil Andrea* Liszt-díjas énekesművész, *Császár Dominik* pásztorzenekara, *Marton Bernárd* ciszterci atya, a Zirci Városi Vegyeskórus, *Katona Bálint*, *Écsi Gyöngyi*, az Ujvári család. Minden alkalommal *Bérczi L. Bernát* zirci apát és *Nagy Andrea*, a főszervező Ciszterci Látogatóközpont vezetője köszöntötte az ünneplő közösséget. Az Apátsági Díszudvari Közösségi Teremben gyermekfoglalkozásokra került sor. A szeretetvendégségről a Zirci Plébánia Karitász Csoportja és az Erdélyi Baráti Kör Egyesület gondoskodott. A programok szentmisével zárultak. A szervezésből a Békefi Antal Városi Könyvtár, Művelődési Ház és Stúdió KB. intézmény is aktívan kivette a részét.

Álombeli szigetre repülve, a zene szárnyain

***Kövi Szabolcs* zenész adott ingyenes adventi koncertet a Városházán. A fúvós hangszerekkel kísért utazás során felemelő élménnyel gazdagodhattak a résztvevők.**

Többek között a pánsíp, az okarina, az indián szerelmi furulya és különböző népek fuvolái csendültek fel, a falra vetítve pedig egy Hawaii melletti sziget képei peregtek előttünk. Nem tudni, hogy a közönség éppen a természet csodás alkotásait szemlélte, vagy már álmában szólt a nyugtató, meditációs muzsika, de a végén a szűnni nem akaró taps egyöntetűen sugallta, hogy elbűvölte a fuvolaművész a hallgatóságát, nem mindennapi ajándékkal lepve meg őket. *(kg)*

A zirci gyermekekhez is ellátogatott a Mikulás

December 5-én, a *Mikulásvárás* előestéjén zsúfolásig megtelt gyermekekkel és szüleikkel a *Zirc Városi Önkormányzat* nagyterme. Izgalomtól dobogó kis talpak és a várakozástól áthatott, örömteli kacajok töltöttek meg minden zegzugot.

A hangulatot *Halas Adelaida* színművész és gitárkísérete, *Pályi-Nagy Miklós* fokozta tovább a várva várt Nagyszakállú megérkezéséig. „Száncsengő” című, interaktív műsoruk hatására már a második dalnál felpattantak szüleik öléből a gyerekek és táncra perdültek a hangzatos, téli dallamokra.

Halas Adelaidával – a játékos program során – gondolatban a Mikulás nyomába eredtek egy érdekes és tanulságos kvíz formájában, majd a téli erdő állatainak bőrébe bújtak, miközben a nyíló égablakból táncolva szálló hópihéről, völgyön és hegyen át sikló szánról daloltak.

A varázslatot egyre inkább felébresztve az apró szívekben, a gyermekek időről időre oda-odapillantottak a nagyterem ajtaja felé. „Vajon, mikor tűnik már fel a Nagyszakállú piros ruhás alakja?”, akit a tél csendjén halkan ringó Száncsengőről szóló dallal hívogattak egyre közelebb és közelebb, míg végül a „Hull a pelyhes fehér hó, jöjj el kedves Télapó…” című strófára, csilingelő botjával kezében belépett az ajtón, ajándékokkal teli puttonyával a Mikulás.

Messze földről érkezve, jó szívvel köszöntötte az apróságokat, akiktől rögtön azt kérdezte, hogy kitették-e a cipőcskéiket az ablakba, amelyekbe másnap reggelre elrejti majd a meglepetéseket. Ezt követően egy mesével kedveskedett a zirci csemetéknek, akik közül a bátrabbak dallal hálálták meg a Mókus Mikiről és Marciról szóló történetet. A Mikulás természetesen minden gyermeknek adott ajándékot, emlékül egy pecsétlenyomatot, hogy ne feledkezzenek el róla. Azt ígérte, jövőre újra eljön majd hozzájuk, addig is legyenek mindig nagyon jók.

A Mikulásváró ünnepség a *Békefi Antal Városi Könyvtár*, *Művelődési Ház és Stúdió KB* szervezésében valósult meg idén is.

Szöveg: Csaba Lilla, Fotó: Horváth Norbert

Mikulásnap a természettudományi múzeumban

A „Gyere és találkozz a Mikulással a Múzeumban!” című programmal első ízben jelentkezett a MTM Bakonyi Természettudományi Múzeuma december 6-án, Miklós napján. Télapó a hosszú esti túrája előtt megpihent egy kicsit a bakonyi erdőben az állatok között.

Az érkező kicsik és nagyobbak először meghallgatták a „Jön a Mikulás” mesét, melyből kiderült, hogy a kis nyuszitól a nagy barnamedvéig minden állat várakozással teli szívvel várja Télapót, aki sok hóval és hideggel érkezik, így nagyon örül annak a meleg fogadtatásnak, amellyel az állatok várják a forró mikulásleves mellett.

A múzeumban is minden munkatárs nagyon várta a sok-sok csillogó szemű apróságot, és - velük együtt énekelve - Mikulás érkezését. Ő pedig sötétedés után mindjárt meg is jött, hogy minden jelentkező találkozhasson vele és szarvasaival. Szarvasból pedig nincs hiány a múzeumban: gím-, dám- és jávorszarvas is látható az agancstrófeák mellett. A nagy pillanat megörökítésére felkértük *Csillag Brigitta* fotográfust, hogy közös fotókat készítsen az érkező gyerekekről a Mikulással. Az egész évben jól viselkedő gyermekek ajándékcsomagot kaptak Mikulástól, akinek megígérték, hogy a következő évben is a „Jó gyerekek listájára” fognak kerülni, mert szót fogadnak szüleiknek.

A várakozás kellemesebbé tétele érdekében karácsonyi zenét hallgattunk és hópehely dekorációkban gyönyörködhettünk. A múzeumi krampuszok, rénszarvasok irányítása mellett minden nagyon jól szervezetten és olajozottan ment, így mindenki boldogan, feltöltődve térhetett haza, sőt a Mikulás is lelkesen indulhatott tovább sokmérföldes szánkótúrájára.

Szöveg: Balláné Szőke Edit, Fotó: Kutasi Csaba

Varázslatos babavilág a zirci óvodában

Kőváry Györgyné Jutka néni tanítóként, hittanoktatóként hosszú éveken át várta kis tanítványait az általános iskola alsó tagozatán. A befogadást időközönként az elengedés váltotta fel, amikor az intézmény biztosította magasabb osztályfokba léptek a gyerekek. A nyugdíjazás számára is a végső elszakadást jelentette a kisiskolásoktól. A változás azonban új kedvtelést hívott életre, Jutka néni az évek során számos kézimunkával készített egyedi készítésű baba büszke tulajdonosa lett. A gyűjtemény nagy részét intézményünk gyermekcsoportjainak ajánlotta fel, méltatva az óvodapedagógusok áldozatos munkáját. A finom kidolgozású babák, így kerültek ismét gyermek kézbe vagy változtak mesét hozó tündérekké.

Zirci Benedek Elek Óvoda és Bölcsőde

Amikor a falak mesélnek a történelmünkről

Újabb helytörténeti kiadvánnyal gazdagodott városunk, bemutatták a Zirc története könyvsorozat harmadik kötetét, amely a Reguly Antal Múzeum és Népi Kézműves Alkotóháznak helyet adó Dubniczay-ház történetét dolgozza fel.

A könyvsorozat első két kötete Zirc középkori és újkori történetét mutatja be, most pedig egy olyan épület került a középpontba, amely városunk múltjában és jelenében is meghatározó szerepet játszik: Dubniczay István hantai prépost egykori lakóháza több funkciót is betöltött az idők során, 2021 szeptembere, a nemrégiben „Év Kiállítása” díjat elnyerő „Regulyversum – minden Regulyról” kiállítás megnyitója óta azonban már csak kifejezetten kulturális célokat szolgál.

A könyv ünnepélyes bemutatójára a hely szellemének megfelelően a Reguly Antal Múzeum és Népi Kézműves Alkotóházban, a Dubniczay-teremben került sor a „Házról házra” című program keretében, az érdeklődő közönséget *dr. Vida Beáta*, a házigazda intézmény megbízott igazgatója, a bemutatott könyv szerkesztője köszöntötte a jeles alkalomból.

A kiadványról *Németh Gábor* beszélt, akit immár az OSZK Ciszterci Műemlékkönyvtár igazgatójaként köszöntöttek. Örömét fejezte ki, hogy már a harmadik kötet látott napvilágot a „Zirc története” könyvsorozat részeként.

Elmondta, hogy az első cikkben Dubniczay István éneklő kanonok életútját kísérhetjük végig, aki Veszprémből érkezett, püspökétől, Padányi Bíró Mártontól menekülve jelent meg Zircen, a ciszterciek tulajdonát képező épületben telepedett le és jelentős anyagi támogatást nyújtott a szerzetesrendnek, amikor Zirc és az apátságot újraalapító Heinrichau közötti kapcsolattartás a 18. századi háborúk következtében nehézkessé vált és a merkantilista politika miatt a pénzek is elapadtak. Dubniczay a vagyonának jelentős részét is a ciszterciekre hagyta.

A könyv második fejezetében Zirc első térképe kerül terítékre 1766-ból, amelynek elemzését a Dubniczay István életútját is feldolgozó dr. Vida Beáta történész végezte el. Megtudhattuk, hogy a történelmi kor összes jelentős zirci épülete bemutatásra kerül azon a térképen, melyet egy urbáriumrendezés idézett elő. Majd az építéstörténetbe nyerhetünk bepillantást a falkutatást is végző *Koppány András* révén, akinek az előadása is erről szólt a zirci bemutatón.

A kötet negyedik része az épület funkcióját mutatja be a Reguly Antal Múzeum és Népi Kézműves Alkotóház munkatársainak szerzőségében. Végül egy gazdag fotóanyag következik, mely Németh Gábor szerint nagyban növeli a könyv értékét, kiegészíti annak mondanivalóját. Mindenkinek ajánlotta a könyvsorozat harmadik elemének kézbevételét, annál is inkább, mert helytörténeti műről van szó, mely az identitásunkat is erősíti.

„Ezek a falak mesélni tudnának” – hallhatjuk egy-egy régi épület kapcsán, és ez az egykori Dubniczay-házat illetően nemcsak feltételes módban értendő: 2007-ben vette kezdetét az a folyamat, amely fontos építéstörténeti adalékokkal szolgált, nem véletlen, hogy ennek egy külön fejezetet szenteltek a könyv lapjain. A falkutatás folyamatát a régész szakmájú, épületkutatásokkal foglalkozó Koppány András, a kutatómunka irányítója ismertette.

Az előadó bevezetésként azokról a forrásokról beszélt, amelyek alapul szolgáltak számukra a kutatómunka megkezdéséhez. A falkutatás során fény derült többek között arra, hogy a 19. század közepén jelentős átalakítás történt az épületen, ekkor alakították ki a jelenlegi bejáratot, kapualjat és a hozzákapcsolódó lépcsőházat. Az emeletet pedig utólag építették rá a földszintre, erre az eltérő falazóhabarcsból és a téglafalazat rakásmódjából következtettek.

Koppány András a falkutatás folyamatát ismertette előadásában, háttérben a vetítővásznon a Reguly Múzeum, egykori Dubniczay-ház részlete még a felújítás előtti időszakból

Az épületben korábban használt helyiségek – szabad kéményű konyha, kamra, pitvar, szobák, gazdasági épületek, kovácsműhely – nyomára is rábukkantak, az egykori uradalom gazdatisztjei is laktak az egyik épületrészben, befalazott ajtók, ablakok, szekrényfülke, kemencelenyomat mutatták a múltban végbement belső átépítéseket, a jelenleg alkotóműhelyeknek helyet adó épületszárnyban is gyakoriak voltak a funkcióváltások.

A falkutatás során mindig vannak olyan kérdések, amelyekre nem lehet egyértelmű választ adni a feltárt jelenségek alapján, igaz ez a Dubniczay-házra is: a 18. századi emeletre vezető lépcsőház helyének leírt meghatározása például reális és indokolható hipotézis marad.

A kutatási eredményeket fotókkal gondosan dokumentálták, és az előadás során be is vetítették azokat: szinte rá sem lehetett ismerni az akkori és a mai, teljesen megújuló épületegyüttesre.

Dr. Vida Beáta a falkutatás kapcsán kiemelte az együttműködést és köszönetét fejezte ki Koppány Andrásnak, hangsúlyozta továbbá az intézményfenntartó Zirc Városi Önkormányzat pozitív hozzáállását a munkálatokhoz. Ezt követően ajándékpéldányokat adott át a kiadványból, mely az „A Bakony, a mi otthonunk!” TOP-os pályázat keretein belül jelent meg. A könyv limitált mennyiségben elérhető a Reguly Múzeumban.

A Reguly Antal Múzeum és Népi Kézműves Alkotóház „Házról házra” című programja a Magyar Népmese Színház „Balzsammesék” című előadásával vette kezdetét. Az alkotóházban kézműves-foglalkozások várták az érdeklődőket: a Művészetek Háza munkatársával, a Tegulárium vezetőjével, *Kóródy László*val téglákat készíthettek a vállalkozó kedvűek, *Marton Károly* vezetése mellett csendharangok készültek, *Szőnyegi Zsófiá*val üdvözlőtáblákat festettek kicsik és nagyok. *B. Dobos Teréz* a szövő-, *Gáspár Mariann* a bőrösmesterség rejtelmeibe avatta be az alkotni vágyókat.

A mézeskalácsos műhelyben a Bakonyi Finnbarátok Köre Egyesület meleg vendégszeretete várta a betérőket, kötetlen beszélgetésre is lehetőség nyílt a finom falatok mellett.

KG

Nem a liszt, a méz, a tojás, a fűszerek

„Szeretve építeni házat, ez a fő” – Meseország címmel a VI. Zirci Mézeskalácsfalu nyílt meg a Reguly Antal Múzeum és Népi Kézműves Alkotóházban.

A szép számmal összegyűlt vendégeket *dr. Vida Beáta*, a házigazda intézménye vezetője köszöntötte. A civilek szerepét méltatta, akik nemre, nemzetiségre, felekezetre, nézetekre való tekintet nélkül a közösségért cselekednek. „A közösség erő, szeretet, tudás, összetartás, tehát emlékezet. Az emlékezet pedig nem más, mint a hagyomány. A hagyomány a múltban gyökerezik, a jövőért tesszük, és a jelenben műveljük azért, hogy átadjuk a következő generációnak. A múzeum és közössége a hagyományokat ápolja, táplálja, és ez a mi kincsünk” – mondta, s köszönetét fejezte ki a mézeskalács-falut létrehozó közösségeknek.

Dr. Vida Beáta és Wenczel Zsuzsanna a megnyitón

Nemcsak a látvány miatt mesés a hatodik alkalommal megalkotott mézeskalácsfalu: a zirci házak portáján rajzfilmhősök is feltűnnek

„Mézeskalács. Már a szó is illatos, édes. Bennünk, felnőttekben a gyerekkori decemberi esték meghitt hangulatát idézi. Nem a liszt, a méz, a tojás, a fűszerek teszik, hanem valami más. Amikor ezzel a tésztával dolgozol, fuvola vagy, amelynek szívén áthaladva a múló percek susogása zenévé és mesévé változik. Nem a liszt, a méz, a tojás, a fűszerek, nem. Szeretve építeni házat, ez a fő. Mintha az lakna benne, akit szeretsz. A magad képére alakítani a tésztát, a saját lelked leheletével. Ez a munka a láthatóvá tett szeretet” – hangzott el *Wenczel Zsuzsanna*, a Bakonyi Finnbarátok Köre Egyesület elnökének megnyitóbeszédében.

Hozzátette azt is, aki ide belép, az a mese, a varázslat világába lép. Olyan világba, ahol a szikrázó, puha hótakaróból manóházak, mackólakok, kerítések, csodás lények bújnak elő, olyan szeretetcsodák, amelyekben öröm gyönyörködni. A mézeskalács régesrégen az isteneknek felajánlott eledel volt, majd az emberek közötti becses ajándék szerepét töltötte be. Hangsúlyozta, Zircen egy egész falucska épült ebből az istenekhez méltó, értékes anyagból, mely már hatodik alkalommal nyílik meg a látogatók előtt. Beszélő falucskaként jellemezte, amely házai révén alkotóiról mesél, mindegyik rabul ejtő, hívogató a hófehér háztetőivel.

„Nem a liszt, a méz, a tojás, a fűszerek teszik, hanem valami olyan szeretetcsíra hajt ki bennük, amit gyermekkorunkból őrzünk magunkban” – e gondolatokkal nyitotta ki a Meseország kapuit Wenczel Zsuzsanna, önfeledt gyönyörködést kívánva mindenkinek.

A megnyitó gondolatokat követően elaludtak a Dubniczay-terem lámpái és kigyúltak a mézeskalácsfalu fényei. A közönség többször is körbejárta az édes otthont, mely körül a falakat a Zirci Benedek Elek Óvoda és Bölcsőde óvodásainak csodás alkotásai díszítették.

Nagy híre mehetett a falunak, hiszen a Mikulás is megjelent pásztorbotjával, s az Erdélyi Baráti Kör Egyesület jó szokását átvéve szaloncukorral kínálta Meseország vendégeit. (kg)

A tizenhárom mosoly egyikét csalja az arcunkra

***Boross László* fotográfiáiból nyílt kiállítás a Városházán „A varázslatos Thaiföld” címmel. Az alkotó vetítettképes előadás formájában is megosztotta a közönséggel távol-keleti élményeit.**

A kiállítást *Ottó Péter* polgármester nyitotta meg. Boross László kapcsán kiemelte, hogy jól ismerjük őt és a munkáit, nemcsak a városi rendezvényeken, jeles eseményeken működik közre dokumentációs képességeivel, hogy az utókor számára megmaradjanak a múló pillanatok emlékei, lenyomatai, hanem fényképezőgépével járva a nagyvilágot nagyon távoli, egzotikus országokból is elhozza azokat az életképeket, amelyekkel a sokezer kilométeres távolságban lévő országok, népek is egy kicsit közelebb kerülnek hozzánk. Hozzátette, ennek a tárlatnak is az a célja, hogy a szürke, őszi időben egy kis melegséget, fényt, bensőséget hozzunk az emberek mindennapjaiba. A kiállításhoz gratulált, és köszönetét fejezte ki az alkotónak, hogy ismét a képeivel díszíti a Városháza emeleti folyosóját. „Tartsa meg ezt a jó szokását, várjuk az újabb és újabb anyagokat” – zárta gondolatait városunk vezetője.

Turistából idegenvezetővé vedlett át a fotók készítője, és bő egy órás előadása során aprólékos gondossággal, a képekhez hozzáfűzött érdekes, időnként humoros történetekkel, térképes illusztráció segítségével kalauzolta a közönséget a thai kultúra különleges világába. Nem „in medias res” vágott a közepébe, hanem bevezetésként előbb az általa felfedezett ország méretéről, népességszámáról, államformájáról, vallásáról, történelméről beszélt, a buddhista vallás felett őrködő uralkodók arcképét pedig többek között a saját bélyeggyűjteményéből kölcsönzött képekkel mutatta be. Megtudhattuk, hogy Thaiföld területe valamivel több, mint az ötszöröse Magyarországénak és hetven

A közönséget is elvarázsolták a Távol-Keletről érkező fotók

millióan lakják az egymás között „szabadok földjének” becézett országot, amelyet soha nem tudtak gyarmatosítani. Összesen tizenhárom féle mosolyt különböztetnek meg, amely azonban nemcsak pozitív érzelmet, hanem például rosszindulatot, másképp gondolkodást is álcázhat.

A fotós látásmódjával Távol-Keletről importált sok száz kép gyorsan lepergett a szemünk előtt, de az utazásból kiválasztott huszonöt fotó továbbra is megcsodálható a Városháza emeleti aulájában, szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt a hivatal nyitvatartási idejében. A varázslatos tájak, egzotikus kertek, misztikus épületek mellett a tizenhárom mosolyból is kaphatunk ízelítőt, s bár nem tudhatjuk, hogy éppen mi rejtőzik mögöttük, annyi bizonyos, hogy Boross László fotográfiáit nézegetve a mi arcunk csakis örömet sugározhat. KG

December 4-én volt Szent Borbála, a bányászok védőszentjének emléknapja. Ehhez kapcsolódik Olvasónk történeti írása.

Társládától az aszpirinig

Magyarországon a bányászat hozta létre a kötelező társadalombiztosítást. A bányásztársadalomban alakultak meg az első olyan szervezetek, melyek a szerencsétlenül jártak számára intézményes segítséget nyújtottak. Ezek voltak az úgynevezett „társládák”.

Az ilyen önkéntes alapon szervezett segélypénztárak arra szolgáltak, hogy a betegség, baleset miatt munkaképtelenné vált dolgozók is valamilyen anyagi juttatásban részesüljenek, ne haljanak éhen. Legkorábbi adatunk ilyen bánya-társládáról 1224-ből való. A bánya-társládák elterjedése azonban csak a 15. század végén, a 16. század elején valósult meg. Az évszázadok során betegségi, nyugdíj és temetkezési ládarendszerek alakultak ki. A társládába a dolgozók önkéntes alapon léptek be, és havi rendszerességgel fizettek egy bizonyos összeget. Az összegyűjtött pénzt valóban egy erős ládában tárolták, innen kapta a nevét is a láda. Az újkorban ezek a bányatársládák váltak a társadalombiztosítási rendszer alapjává. Hazánkban az első társládáról a XV. század végén hallunk. Egy évszázad múlva már általánosan elterjedt, 1778-ban pedig II. József kötelezővé teszi a létrehozását a kincstári bányavállalatoknál. 1854-ben az osztrák bányatörvény nyomán, amely Magyarországon is hatályos volt, elrendelte, hogy minden bányabirtokos köteles társpénztárat létrehozni. Ezt a kötelességet kiterjeszti minden monarchiabeli bányaüzemre. A **társláda** a munkaadó és a munkások önkéntes elhatározásából létesült. A bányászlegénység kezelte, önkormányzati alapon.[1] A társláda pontosabban körülírt célja: a munkások betegsegélyezése, nyugbérben való részesítése, azok özvegyei és árvái segélyezése, azonkívül a munkásság érdekét szolgáló egyéb jóléti intézkedések biztosítása. Alapszabállyal működött. Társpénztári alapszabály: (Bruderlade-statuten) a társpénztár kezeléséről, a járulékok, segélyekről stb. intézkedő szabályzat, melyet a bányahatóság hagy jóvá. Pénzügyi alapjai a munkásoktól levont járulékokból és a munkaadó hozzájárulásaiból gyűltek össze.

A képen látható társláda a Tatabányai Bányászati Múzeum tulajdona

A társláda tagjai: minden szolgálatba szegődött altiszt, ügyelő, szolga és munkás, nemre való tekintet nélkül. E tagok két csoportra oszlanak. Vannak ugyanis tulajdonképpeni tagok és vannak résztvevők. Tagoknak nevezhetők azok, akik az üzemben vannak alkalmazva. Alkalmaztatásuk minősége szerint ismét 2 csoportba oszlanak: a véglegesített alkalmazottak (ha 16-ik életévüket betöltötték) az állandó tagok; az ideiglenes alkalmazottak (és akik 16-ik életévüket még nem töltötték be) az ideiglenes tagok. Résztvevők a társláda alapszabályai szerint azok az alkalmazottak, akik már nyugdíjat húznak a társládából, azonkívül ezeknek és az állandó tagoknak nejei és gyermekei, ez utóbbiak mindkét nemnél 15-ik életévük betöltéséig. A tagok tagsági joga és kötelezettsége felvételük napjától kezdődik és a szolgálatból való kilépéssel, elhalálozással, nyugdíjazással vagy végkielégítéssel végződik. Jótékony célú munkásságához a társláda a következő forrásokból meríti jövedelmét: a) tőkéjének kamatozásából, b) a tagok folytonos és koronkénti járulékaiból, c) a bányabirtokosok, illetőleg a kincstár járulékaiból, d) a bírságokból, amennyiben ezek más jótékony célra rendelve nincsenek, e) rendkívüli bevételekből.

Ami a társpénztár alaptőkéjét illeti, annál vezérelvül szolgál, hogy az semmi szín alatt meg ne támadhassék.

Az évenkénti összes valódi jövedelem 5%-át pedig állandóan az alaptőke növelésére fordítják. Természetes, hogy az alaptőke jövedelme csakis a társpénztári tagok és résztvevők és azok hozzátartozói segélyezésére fordítható. Az állandó tagok a bérüknek 6%-ával, az ideiglenes tagok pedig a bérüknek 3 százalékával járulnak a társládához. Ezt a járulékot[2] a bérből hivatalos úton levonják.

A tagjárulékokat a tag belépése napjától 40 esztendőn át fizeti, ha ennél tovább szolgálna, a befizetési kötelezettsége megszűnt. A rendes járulékon kívül a tag fizet még felvételi díjat, előléptetési díjat és nősülési díjat.

A felvételi díj akkor fizetendő, amikor a tag alkalmaztatása állandóvá lesz és ily módon a társládával szemben nagyobb igényjogosultságot nyer. A felvételi díj az egy évre eső alapbér összegének 5%-a, előléptetés esetén a bértöbbletnek 10%-át fizeti a tag ugyancsak a társládába. A nősülési díj 10 koronát tesz ki.

A bányabirtokos, illetőleg a kincstár ugyanazzal az összeggel járul a társládához, mint a munkások. A birtokosnak, illetőleg a kincstárnak egy állandó kiadása az orvosok[3] fizetése. (A Miksa-féle 1573-ban kiadott bányarendelet előírta a bányaművek számára kötelezően a bányaorvos alkalmazását.) A társpénztár jövedelmi forrását a bírságok is képezik, amelyeket bérlevonások útján hajtanak be a munkásoktól és a társpénztárnak utalják át. A bírságpénzek azonban a jótékonysági alaphoz utaltatnak, amelyből szintén munkások és munkáscsaládok segélyeztetnek. A rendkívüli bevételek, amelyek között főleg hagyatékok, ajándékok stb. szerepelnek.

Az állandó tag ingyen gyógykezelést; ha saját hibáján kívül rövid időre lett szolgálatképtelenné: kórpénzt; halál esetén temetkezési járulékot; ha saját hibáján kívül rokkanttá vált élethossziglan tartó segélyezést, vagy végkielégítést, az özveggyé vált nő életfogytiglan segélyezést, vagy végkielégítést; árván hagyott gyermekei számára nevelési járulékot vagy végkielégítést; végül a szó legszorosabb értelmében vett segélyezést kap. Ha a tag nyugbéres, akkor csak a hátrahagyott özvegye kap még tovább is segélyezést, esetleg végkielégítést, a többi segélyezési formák közül csak a szó szoros értelemben vett segélyeket kaphatja. A társláda humánus céljainak megfelelően azonban a nyugdíjas tag is részesülhet ingyenes orvoslásban, ha a társpénztár jövedelme ezt megengedi és ugyan ez esetben s ugyanígy részesülnek ingyenes gyógykezelésben az állandó és ideiglenes tag neje és gyermekei is. Az ideiglenes tag neje és gyermekei csak akkor tarthatnak igényt az özvegy és árvasegélyre, ha a tag munkában lelte halálát. Az ingyenes gyógykezelés magában foglalja az ingyenes orvosi ápolást és a gyógyszereket és egyéb orvosi szükségletek (mankók, sérvkötők, stb.) ingyenes kiszolgáltatását, a beteg azonban a társláda kórházát is igénybe veheti, ahol 3 havi gyógykezelésre van jogosultsága. Ha azonban a 3 hó elteltével remény van arra, hogy a beteg a további kezelés folyamán meggyógyul: a kórházi ápolás ideje, a szükséghez képest, meghosszabbítható. Minthogy azonban elég gyakori eset, hogy a beteg meggyógyulásához egészen különleges gyógymód és orvosi eljárás szükséges: ily esetben a társpénztár idegen kórházban (tébolydában), fürdőben vagy más ápolóintézetben is elhelyezheti a beteget.

A beteg tag elszállítását a kórházba vagy más gyógyintézetbe, sebészeti eszközök megszerzését és más előreláthatő, az ápolással kapcsolatos költségeket a társpénztár visel.

Folyt→

[1] Társláda-vezető: a társláda ügyeit intéző személy (Brúderfáter).

[2] Társpénztári járulék: (Büchsengeld, Bruderladensbeitrag) a társpénztár alapszabályaiban meghatározott összeg, melyet a munkás időközönként a pénztárba befizetni köteles.

[3] Bányaorvos: (Bergarzt) A bányaмű társpénztára által fizetett, és a mű alkalmazottait gyógykezelő orvos.

A munkásbiztosítás fejlődésében nagy fordulatnak számít az 1891. évi 14. törvénycikk elfogadása. Ez volt az első olyan jogszabály, amely a kötelező biztosítás elve alapján rendelte el az érintettek ellátásának a megszervezését. A törvény a védett személyek két csoportját határozta meg: a kötelező védelem alá esőket és az önkénteseket. Kötelező védelem alá esők: az ipartörvény hatálya alá tartozó vállalatoknál foglalkoztatottak, a bányákban, kohókban, nagyobb építkezésen, stb.

A két világháború között született meg Magyarországon az öregségi és rokkantsági biztosítás, az 1928. évi 40. törvénycikkelynek köszönhetően. A biztosítottakat két csoportba sorolták: 1. az úgynevezett javadalmazási határ alá esőkre (tisztviselők, művezetők, stb.) és 2. javadalmazási határ alá nem esők (mindenki más, kivéve a mezőgazdasági dolgozók, ők csak 1938-tól lettek védettek). Az öregségi korhatár 65 év volt. A biztosítással kapcsolatos feladatokat az Országos Társadalombiztosító Intézet (rövidítve: OTI), a javadalmazási határ alá esőket a Magánalkalmazottak Biztosító Intézete (MABI) és az elismert vállalati nyugdíjpénztárak látták el. 1948-ban hozták létre a Szakszervezeti Társadalombiztosítási Központot. (közismertebb nevén: SZTK). Az SZTK létrejöttével minden gyógymód továbbra is elérhetővé vált. Így az SZTK orvos javaslatára a háziorvos receptre (vény) felírhatta a betegnek szükségessé vált gyógyszerét, így az aszpirint is.

A társláda fogalma tulajdonképpen két dolgot takar. Egyrészt a valós társládát, melyben a tagok iratait, vagyonukat tartották, mellyel segélyezték a bajba jutottakat, másrészt jogosultságot a biztosításhoz, melyből lépcsőzetesen kifejlődött az országos biztosítási hálózat.

Jó szerencsét!
Szeiler János
Felhasznált irodalom: Wikipédia

ZIRCI IPAROSOK EGYKOR

Link Lajos bábos mester (1892-1960)

A Link család a legrégibb zirci családok közé tartozik, az 1700-as években kerültek Zircre. A családnév ma is gyakori Baden-Württemberg tartományban, Stuttgart környékén. A Zircre került ősök molnárok voltak, malmukat a Cuha vize működtette a Metszőn (Kardosrét felé).

Link Lajos 1892-ben Zircen született. Miután kitanulta a mézeskalácsos szakmát, segédként Várpalotán dolgozott, majd Zircre került vissza. 1910-ben a Zirci Iparkiállításon egy díszített süteményt állított ki, amiért elismerő oklevelet kapott.

Végigküzdötte az első világháborút, a Károly-csapatkereszttel (K.cs.k.) tüntették ki. Ez egy 1916-ban alapított háborús emlékérem, azok a katonák kapják, akik legalább 12 hétig teljesítettek frontszolgálatot.

Link Lajos 1919-ben önállósította magát Zircen. Megnősült, első felesége, Waltesz Teréz Flóra halála után Szemmelveisz Erzsébetet vette el. Gyermekei Rózsi, Frigyes, Ferenc, Margit, Irén. Link Lajosék családi háza a Deák Ferenc utca jobb oldalán a legutolsó ház volt az erdő alatt. Az utolsó szalmatetős ház volt az utcában, az épület nagy „Z" alakot formált. Az utcafronton szobák, a középső részben a műhely, majd az alsó szárban gazdasági épületek voltak. A műhelyben készült a mézeskalács tésztája, itt voltak az ehhez szükséges eszközök, nagy teknők, a falakon rézüstök, a polcokon rézmozsarak, és a kemence, ahol kisütötték a bábokat és a süteményeket. A kertben gyümölcsfák és méhkasok, hiszen a foglalkozásukhoz sok mézre volt szükség.

Hogy készült a mézeskalács? Először elkészítették a tésztát (méz, cukorszirup, liszt, tojás, szalakáli), amit fateknőben több órán át kavartak, majd begyúrták és kinyújtották. A bábokhoz készített tészta keményebb volt, ezt formákba nyomkodták, ennek a neve az *ütőfa vagy ütőforma*, utána a tészta tetejét kézzel elsimították. Miután a mézes bábok kisültek a kemencében, írókázták, díszítették a tetejüket. Készítettek mézespuszedlit is, ennek a tésztája puhább volt. Hogy az *ütőformákat* maga a mester készítette, vagy máshonnan szerezte be, nem sikerült kideríteni. A legismertebb formák voltak: szív, ló, huszár, lány.

Link Lajosnak volt gyertyaöntő készlete is. A méhviaszból gyertyát is készítettek, amire a villanyvilágítás bevezetése előtt nagy volt a kereslet. Templomokban, bálokban is ez adta a fényességet. Mind a mézesbábosság, mind a viaszöntés nagy kézügyességet igénylő mesterség volt.

Link Lajos kitűnő mester volt. Az egész járásban ő volt az egyedüli mézeskalácsos. A zirci iparosság megbecsült tagjaként a Zirci Járási Ipartestület elöljáróságának tagjává választották 1938-ban.

A család az áruk egy részét háznál értékesítette, de járták a vásárokat, búcsúkat is. Linkék mindig jelen voltak a zirci vásárokon, rendszerint az első sátor volt az övék. A fiatalok szívesen vásárolták a tükrös szíveket szerelmi ajándékként, amit aztán hosszú ideig őriztek. A mézesbábokon és gyertyákon kívül később árultak nyalókát, cukorkákat (medvecukor, selyemcukor, durranós cukor, törökméz), kivágós képeket, sokféle golyót üvegből, agyagból, játékokat.

Köszönet a segítségért Gajdicsné Link Gabriellának, Hermann Rozáliának és Kirmer Annának.

A mézeskalács-ütőformák a Reguly Antal Múzeum és Népi Kézműves Alkotóház mézeskalácsos műhelyében megtekinthetők és foglalkozás keretében kipróbálhatók.

Cuhavölgyi Klára

Felhasznált irodalom:

- Zirc és Vidéke korabeli számai
- Magyar városok és vármegyék monográfiája. 23. Dunántúli vármegyék. Veszprém vármegye községei. Bp., 1937.

Mókás pulcsis jótékonysági futást szervezett a karitász

Első alkalommal szervezett Karácsonyi Mókás Pulcsis Jótékonysági Futást a Zirci Árpád-házi Szent Erzsébet Katolikus Karitász városunkban.

A szervezők mindenkit szeretettel vártak egy kis futásra, sétára, zsíroskenyérre, meleg teára a rendezvény helyszínén, a zirci óvoda gépjárművek elől lezárt parkolójában. Felajánlásként pedig örültek a tartós élelmiszernek, édességnek, amit a rászoruló családoknak osztanak szét.

A megnyitón *Detre Anita* köszöntötte elsőként a résztvevőket, aki a tavalyi évben részt vett Budapesten egy hasonló rendezvényen, és az élményekkel hazatérve felvetette édesanyjának, a helyi karitász vezetőjének, hogy mi lenne, ha megszerveznének egy jótékonysági futást.

Örömét fejezte ki, hogy mindez megvalósulhatott, köszönhetően a helyi karitatív szervezetnek, amelyet az autó akkumulátorához hasonlított a program helyi ötletgazdája: minél többet segítenek és adnak, annál jobban töltődnek, és egyre több energiájuk van. Hangsúlyozta, akik eljöttek erre a rendezvényre, azok nemcsak az egészségükért tettek, hanem hozzájárultak a szerényebb körülmények között élők szebb karácsonyához is.

A szót az édesanya vitte tovább, *Ulrich Józsefné*, a szervező Árpád-házi Szent Erzsébet Katolikus Karitász csoportvezetője is sok szeretettel köszöntötte az egybegyűlteket. Röviden bemutatta a huszonhárom éve működő csoportjukat, hiszen korábban nemigen volt példa arra, hogy sportos rendezvényt szervezzenek. Az adományt szemlélve kiemelte, hogy nagyon sokan kitárták a szívüket, és ő már jól ismeri azt a boldogságot, ami a rászorulók arcára van írva, amikor meglátják az adventi várakozás időszakában a szeretet ajándékcsomagját.

Köszönetét fejezte ki az adományozóknak, a rendezvény támogatóinak és a karitásztársainak a segítségért, majd Teréz anyától kölcsönzött idézettel zárta gondolatait: „Amit teszünk, csak egy csepp a tengerben. A nélkül a csepp nélkül azonban sekélyebb volna a tenger.”

A rendezvény fővédnöke *Bérczi L. Bernát* zirci apát volt, aki örömmel tett eleget a karitász felkérésének. Ő maga is szokott futni, Pécsett, ahol tanított, kosárlabdáztak is, és azt tapasztalta, hogy közösségben sokkal élményteljesebb a sport, ezért örömét fejezte ki, hogy együtt teljesíthetik a távot. Hangsúlyozta, akár ismerjük egymást, akár nem, összetartozunk, és azokkal is, akik rászorulnak segítségre, hiszen egyformán az Úristentől kaptuk az életet.

A szervezők a rendezvény arculatával ellátott matricát tapasztottak a jótékony szívek elé, voltak, akik abban a bizonyos mókás pulcsiban készültek a futásra, Mikulás ünnepéhez közeledvén piros sapkák, rénszarvasos fejfedők is feltűntek a résztvevők táborában.

A rendezvényen mintegy nyolcvan fő vett részt, köztük családok, barátok, a III. Béla Gimnázium, Művészeti Szakgimnázium és Alapfokú Művészeti Iskolából pedig egy nagyobb létszámú diákcsoport érkezett *Bohon Gabriella* és a bemelegítést

Együtt futottak a jótékony célért. Balról: Ducza Árpád testnevelő tanár, Ottó Péter polgármester és Bérczi L. Bernát zirci apát, mögöttük jobbról dr. Buda Imre háziorvos

is levezénylő *Ducza Árpád* testnevelők vezetésével. Két nagy, bélás logóval ellátott kartondoboz volt az ékes példája előzetes aktivitásuknak és a segítő szándékuknak, rajta egy üzenettel: „Az adakozás nem csupán másoknak ad életet, de neked is”.

Mindezt sokan felismerték, ezt bizonyítja, hogy a szervezőktől kapott információk szerint 125 kilogramm tartós élelmiszer gyűlt össze. A közös futást követően, akinek kedve tartotta, a kijelölt egyórás időtartam alatt még útra kelhetett a bringakör tél eleji ködében, és voltak is, akik több kilométerrel fejezték ki egyetértésüket a nemes cél mellett. A parkoló szabadtéri vendéglátóipari egységgé alakult át, a sátor előtt, a zsíroskenyér és a forró tea mellett lehetőség nyílt egy jóízű beszélgetésre is. KG

Kincsek a kapuban!

Az elmúlt pár évben rendszeresen felmerült egy társadalmi igény honismereti klub megalakítására.

*Cuhavölgyi Klára*nak lapunkban közzétett cikkei és *dr. Vida Beáta* helytörténeti könyveinek megjelenése mindannyiunk számára felhívta a figyelmet városunk gazdag történelmére, a csodaszép középkori apátságunkra, az Árpád-házi királyaink udvarházára, hova tovább a két világháború közötti pezsgő civil életre. Közösségi összejöveteleken sokszor elhangzott, „nagyanyám mesélte, hogy”, ”de jó lenne erről többet tudni”, annyi bizonyos, hogy élnek közöttünk idősebb emberek, akiknek emlékezetét érdemes lenne megőrizni az utókornak, rendszeressé kellene tenni olyan programok megvalósítását, amelyek során a fiatal generációt is be tudjuk vonni történelmi múltunk megismerésébe, felfedezésébe. Városunk polgárai közt többen is

Jutalmakkal is gazdagodtak a családi program résztvevői (Fotó: Wolf Sarolta)

jelezték, hogy partnerek lennének ebben, segítségüket ajánlották fel, hogy elinduljunk a közös „felfedező” úton.

Innen jött az alapötlete a „Kincsek a kapuban” családi játéknak is. Kirakatok ablakaira és kapualjakra ragasztottunk színes papírlapokat, amelyeken leírások, képek, középkori térképrészletek láthatóak. A résztvevők megtudhatták többek közt, hogy a Penny-parkoló helyén anno egy ciszterci halastó, a mai Coop-áruház helyén nem is olyan rég még egy barokk major állt. Egyik szemünk örül e történelmi gazdagság láttán, másik szemünk viszont sír, mert oly kevés maradt meg ezekből a kincsekből. A jelentkezők az indulásnál kaptak térképet, és valóban kincseket találtak, a múlt kincseit. Kis és nagy felfedezőink nemcsak ismeretekkel gazdagodtak, hanem tárgyi jutalmakkal is, amit önzetlen támogatóink adományoztak részükre.

A Békefi Antal Városi Könyvtár, Művelődési Ház és Stúdió KB. másodszor indította el a honismereti játékát, melyben szakmai partnerünk a Reguly Antal Múzeum és Népi Kézműves Alkotóház volt. A jövőben is tervezünk hasonló, közös projekteket, a szombati program csupán az első lépcsőfoka volt annak, hogy FELKELTSÜK A TUDÁSVÁGYAT szűkebb szülőföldünk, városunk történelmének megismerése érdekében.

Wolfné Litter Beáta